

CHRISTIAN LACROIX
PATRICK MAURIÈS

MICĂ ENCICLOPEDIE DE
STIL

traducere din limba franceză de
MATEI COCIMAROV

CUPRINS

Prefață.....	7
Modernul orizontal.....	11
Jansenistul auster.....	17
Divinul stil Castaing.....	23
Pop și Op.....	29
Șicul anilor șaizeci.....	35
Art Nouveau.....	41
Stilul Disco.....	47
Stilul Rothschild.....	53
Habitatul fericit.....	61
Loft-ul.....	67
Stilul Memphis (Tennessee).....	73
Stilul vag NASA.....	79
Stilul Destroy.....	85
Minimalismul.....	91
Stilul Juke-box.....	97
Neobarocul.....	103
Stilul Delabrat.....	109
Chintz-ul emoționat.....	115

Sicul nepericulos	123
Stilul Ulterior	129
Stilul Shaker	135
Steaua Nordului	141
Muzak-ul	147
Regele couture	153
Stilul Philadelphian	159
Stilul Empire de pe lacul Como	165
Dezordinea savantă	173
Sanyas și Popot.....	179

Prefață

Să aducem un omagiu amintirii magnificului Osbert Lancaster, caricaturist cu înfățișare caricaturală: cu sprâncene stufoase, mustață îngrijită, maniere de gentleman, purtând melon, fiind mucalit și împodobit cu titlul de Sir, totul la el se conforma cu mitul insularului. El a fost primul care a pus în lumină vicisitudinile moștenirii Drayneflete și care a urmărit fluctuațiile gustului lui Maudie, Lady Littlehampton. Unii englezi de modă veche îi prețuiesc amintirea. Ei vor fi mereu prea puțini.

Philippe Jullian, anglofil respectabil, nu a trecut cu vederea meritele lui Lancaster. El a înlocuit trăsătura rotundă și stăpânită a virtuosului britanic cu liniile care amintesc de urmele piciorușelor de muscă, cu personajele sale ascuțite și cu delicatele sale aproximări. Privirii tandre asupra arhitecturii, oglindă a istoriei, i-a adăugat o notă de sociologie proustiană și tot respectul pe care îl purta diverselor forme de snobism. *Stilurile*, volum publicat în 1961, a devenit peste noapte ceea ce azi s-ar numi o „carte-cult”, barbarism englez inutil folosit pentru a indica acele cărți

cu o neînfrântă putere de atracție, care sfârșesc prin a fienerate pentru cotoarele lor zdrențuite și filele cu colțuri îndoite, a căror lectură își lasă pentru totdeauna amprenta asupra sufletelor sensibile. Finețea remarcilor, precizia tonului, incisivitatea admirabilă a schițelor prezentând, o dată la cinci ani, cu toată distanțarea necesară, ambiantele pe cât de frivole, pe atât de exemplare ale gustului momentului, justifică pe deplin aprecierea pe cât de durabilă, pe atât de secretă de care se bucură albumul cu copertă albastră și galbenă.

Osbert Lancaster beneficia de interesul natural al unui anume public anglo-saxon în privința confortului și decorului englezesc; Philippe Jullian se adresa categoriei de cititori rafinați ai revistelor *Plaisir de France* și *Connaissance des Arts*. De atunci s-au scurs treizeci de ani; imaginile s-au îngălbenit; zidurile s-au schimbat; stilurile s-au îmbogățit cu nenumărate variante, unele inedite. Ba chiar, în ultimii ani, a intervenit, în mod misterios, o accelerare năvalnică a transformărilor. Motivul ar putea fi căutat în mecanica internă a acelor *baby-boomer*-i născuți la debutul secolului și a căror adolescență a fost iluminată, printre altele, de lectura lui Jullian.

Ei sunt cei care în anii șaptezeci, în plină cultură a narcisismului, au insuflat o nouă vigoare revistelor de modă: fiecare lună aducea recolta ei de reviste, adesea italiene, cu exces de greutate, dar și de publicitate, care declinau la infinit inepuizabile imagini – n-o să credeți! – platoniciene ale frumuseții.

Revistele au sfârșit prin a plictisi. Epocii costumului elegant i-a urmat aceea a decorului. Observatorii vigilenți

au devenit suspicioși; emoția i-a făcut să emită un diagnostic; sociologi cu nume surprinzătoare, *pythii* ale marketingului, precum impetuoasa și certăreața Faith Popcorn, au profetizat un val de concentrare asupra eului, sfârșitul volutelor, dragostea pentru cămin, gustul pentru viața casnică, apariția furișată a *cocooning*-ului... Prin urmare, *baby-boomer*-ii, exemplificând iluzia liberului arbitru, s-au repezit ca o turmă asupra copertelor strălucitoare ale revistelor de decorațiuni, privite până atunci cu oarecare detașare, considerate redundante, lăsând astfel, în voia tristei lor sorți, greoaiele anatomii ale frivolului. A urmat o trepidantă paradă de stiluri și decoruri, ale căror autori, între alții și *baby-boomer*-i, și-au propus să alcătuiască un capricios catalog.